

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg vil nævne et eksempel på, at det ikke kan nytte noget at lade være med at arbejde på begge fronter. Det er jo meget godt, at man nu har lavet en ordning, der siger, at de penge, det koster at lave beskæftigelsesinitiativer, skal holdes uden for de sparerammer, som er blevet pålagt kommunerne, men det gavner jo kun lidt, hvis selve sparerammen betyder, at man ikke kan sætte de ting i gang, som man faktisk skulle. Vi har set, hvordan det har virket med disse sparerammer. F. eks. er der kommuner, der har sparet op til 15 pct. på deres anlægsside, og det er klart, at så kommer der ikke nogen job i gang, og så nytter det ikke meget, at der gives 2 pct. til at skabe beskæftigelse for. Enhver kan jo se, at det er galimatias.

Et andet eksempel. Den officielle ældrepolitik lægges an på, at ældre skal blive længst muligt i eget hjem. Det er der ikke noget nyt i, det har de altid gerne villet, og selvfølgelig skal de det. Men hertil skal der altså bruges det fornødne personale, bl.a. hjemmehjælpere. På grund af sparebestræbelser kan man ikke få det fornødne antal hjemmehjælpere. Til gengæld forsøges nu oprettet et hjælpekorps af unge arbejdsløse, og jeg vil sige: lad nu ikke bestræbelserne på at finde på nyt for unge forhindre, at der bliver ansat det fornødne antal hjemmehjælpere, for så er vi lige langt, men det betyder ikke, at vi ikke vil være med til at se på mulighederne for at skabe nogle job bl.a. i den sektor for de unge.

Redegørelsen, der er fremlagt, bygger på flere ting: uddannelsessiden optager en del, og det er godt, for der er jo tale om, at vi ikke alene har en arbejdsløshedskrise for de unge, men vi er også ved at få en uddannelseskrise. Uden for disse tykke mure bliver man konfronteret med det, når man f.eks. hører, hvor mange der ansøger om at blive sygeplejerske, og samtidig ved, hvor mange pladser der er til rådighed. Det er, som de unge siger, som at vinde i lotteriet at komme ind, og det er lige så ubegribeligt for dem, som det er for os, der i årevis har påvist, at her er et område, hvor de helt sikkert kan få arbejde, når de er færdiguddannede. Det område er med i redegørelsen, og det er vi meget glade for. Vi vil arbejde for, at der bliver tale om at få en så stor udvidelse som muligt, netop fordi der her er mulighed for at få arbejde bagefter.

SFs uddannelsespolitiske ordfører vil om lidt se nærmere på uddannelsessiden, så jeg skal bare nævne en enkelt ting mere.

Det er nødvendigt, at der sker noget på området EFG-praktikpladser. Den frivillige aftale, som er indgået, har vist sig ikke at afhjælpe problemet; de unge kan stadig væk ikke få praktikpladser, og der må efter SFs mening lovgives. Der er sket det nye i dansk politik, at det at lovgive er at tvinge; det er, hvad jeg kan forstå på det, der bliver sagt fra forskelligt hold herinde. Så vil jeg godt være med til at fremtvinge, at de unge får en EFG-praktikplads.

Jeg læste forleden i et dagblad, at der til 30 elevpladser inden for bankvæsenet havde meldt sig 2.440 ansøgere; det siger noget om, at de unge er ivrige efter at komme i gang. Det siger også noget om, hvor mange der bliver skuffet over, at de får et afslag. Jeg har samtidig med en konstatering af, at sparekasserne har udskrevet en konkurrence om ideer til afhjælpning af de unges ledighed, fået at vide, at sparekasserne har haft et fald på omkring 20 pct. i elevtal sidste år. Der må også være nogle muligheder for at snakke med dem. Grunden hertil er nu ganske givet, at den teknologiske udvikling i denne sektor farer frem med stormskridt, men jeg mener ikke, at det må indebære, at de unge ikke får en uddannelse, for hvis alle sektorer gebærder sig sådan, vil vi ikke kunne opfylde den forpligtelse, folketingsret har til at skaffe unge et uddannelsesstilbud.

Jeg skal ikke bruge mere tid på den teknologiske udvikling i denne omgang, men har med dette eksempel villet vise, hvad det er, der fører til arbejdsløshed for de unge, hvis der vel at mærke ikke gribes ind.

Ingen skal være i tvivl om, at socialistisk folkeparti vil gå positivt ind i arbejdet for at afhjælpe ledigheden, ikke mindst for de unge. Vi har givet tilsagn om at gå positivt ind i det omfattende udvalgsarbejde, der skal komme om ungdomsledigheden, men det betyder også, at vi vil møde op med vore bud på delområder. Og hvor vi kan se, at ordningerne ikke har været fornuftige, vil vi arbejde for, at de ændres.

Jobtilbudsordningen, som nu er blevet døbt om til arbejdstilbudsordningen, er et af de områder, vi vil se meget kritisk på. Hermed siger jeg ikke, at hele ordningen med jobtilbud til alle langtidsløse, som vi ken-